മുഴുമിക്കാത്ത ഒരു യാത്ര

ഇ. ഹരികുമാർ

മുഴുമിക്കാത്ത ഒരു യാത്ര

ഇ. ഹരികുമാർ

(മലയാളം: ചെറുകഥ)

© 2026, E. Harikumar

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Flora and Fauna from the Miocene Cenozoic Period. Evolution of Continental Life on Earth, a painting by José María Velasco (1840–1912). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

മുഴുമിക്കാത്ത ഒരു യാത്ര

ദേഹറണ്ണവരിഞ്ഞ ഇളംകൈക പമ്പക്കെ മാറ്റി. മുമ്പെ വന്നതായ നീശക്ക ചാർത്തുള്ള ചുണ്ടുകളിൽ ചുണ്ടുചേർത്തു് അവസാനമായി ചുംബിച്ചു്. അഴിഞ്ഞ പാവാടചരടുകൾ ചേർത്തുപിടിച്ചു് അവൾ എഴുന്നേറ്റു. സാരിയെടുത്തുടുത്തു് അപ്പോഴും കിടക്കുകയായി തന്നെ ജയനെ വിളിച്ചു.

എണിക്ക ജയൻ് പോകേണ്ട സമയായി.

മുറിയിൽ ഇരിയ്ക്കുന്നു് ചെയ്തു് ഇരുന്നു. മുമ്പിൽ ഒരു കുളങ്ങളുടെ ജനലിലൂടെ കാണുന്ന മരങ്ങൾ നിഴലുകളായി മാറി അതിനും അപ്പാത്തു് കൊച്ചു കഴിഞ്ഞ പാടങ്ങളിൽ വെളിച്ചം സ്വരിച്ച നിന്നു. പുറത്തു് കിളികളുടെ അസ്വസ്ഥശബ്ദങ്ങൾ കേട്ടു.

ഞാൻ നാളെം വരും. അതിന് ടീച്ചറ് സമ്മതിച്ചാലല്ലാതെ ഞാൻ പോവില്ലു.

കഴിഞ്ഞ ഒരു മണിക്കൂറായി അവൾ ജയനെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. ഇട രാവി വിഷമമായ ബന്ധത്തെപ്പറ്റി അവന്റെ ഭാവി യെപ്പറ്റി. സ്നേഹം എന്നും നിലനില്ലില്ലെന്നും, അതു കൊണ്ടു് സ്നേഹബന്ധങ്ങൾ പത്തുമ നശിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ നിർത്തുകയാണ് നല്ലതെന്നും. പിന്നെ ഇടർന്നാൽ സംഭവിച്ചേക്കാവുന്ന അപവാദങ്ങളെപ്പറ്റിയും.

അവന് പതിനെട്ട് വയസ്സേ ആയിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ആ പ്രായത്തിൽ ബുദ്ധി പുദയത്തിന് വഴിമാറിക്കൊട്ടങ്ങേ. ഇതുപത്താറാ വയസ്സുള്ള ഗ്രേസിച്ചർക്കതറിയാം.

എണിള്ള. നല്ല കട്ടിയാവു.

ഗ്രേസി കരഞ്ഞു നിട്ടി. ഒരേസമണയുള്ള കട്ടിയെപ്പോലെ അവൻ ആ നിട്ടിയ മുറ്റമൊന്നു കൈപിടിച്ചെടുത്തോറ്റേ. തലമുടി കൈകൊണ്ടു കോതി. പസ്തകങ്ങൾ എടുത്തു പുറത്തുകടക്കമ്പോൾ അവൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

ടീച്ചർ, ഞാൻ നാളെയും വരും.

അവർ ഒന്നും പറയാതെ വാതിലുൽ നിന്നു. അവനെ തിരിച്ചു് വിളിച്ചു് ഒരിക്കൽപ്പോലി മാറിൽ അമർത്തി ആലിംഗനം ചെയ്യാനുള്ള വെമ്പൽ അടക്കി. മുണ്ടു മാടിക്കുത്തി അവൻ പടി കടന്നു പാടത്തെ നാട്ടു വെളിച്ചത്തിൽ നടന്നകലുന്നതു് അവൾ നോക്കിനിന്നു. പിന്നെ അവൻ കണ്ണിൽ നിന്നു മറഞ്ഞപ്പോൾ കട്ടിലിൽ വന്നിരിന്നു് തേങ്ങിനേങ്ങിക്കരഞ്ഞു. അവൾ രാത്രി ഊണുകഴിച്ചില്ല. ഉറങ്ങിയതുമില്ല.

രണ്ടുമണിയായപ്പോൾ അവൾ എഴുന്നേറ്റു. അടുക്കളയിൽ കടന്ന് വൃത്തിയാക്കാൻ തുടങ്ങി. ചോറിൻ പാത്രത്തിലെ ചോറും മട്ടാനം ഒരു കടലാസ്സിലാക്കി പുറത്ത് ഇറയത്തു് വെച്ചു. വല്ല നായ്ക്കളും തിന്നട്ടെ. പാത്രങ്ങളെല്ലാം കഴുകി കമിഴ്ത്തി വെച്ചു. കിടപ്പു മുറിയിൽ വന്ന് ചെറിയൊരു സ്യൂട്കേസ് പുറത്തെടുത്തു. അത്യാവശ്യം വേണ്ട വസ്ത്രങ്ങൾ മാത്രം ഒതുക്കിവെച്ചു. രണ്ടു കുത്തുകൾ എഴുതാനുള്ളു്. ആദ്യം ഇടി എഴുതിയാൽ തനിക്കപേകാം. രണ്ടു വ്യക്തികൾക്കേ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ സ്ഥാനമുള്ളു. അവർക്കുള്ള കത്തെഴുതി. ഭർത്താവിനുള്ള കത്ത് മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു. ജയനുള്ള കത്ത് പൂമുഖത്ത് രണ്ടാമത്തെ വരി ഓടിനിടയിലും. വാതിലിൽ പട്ട കണ്ടാൽ എവിടെയൊണ് ടീച്ചറെ കത്തിനവേണ്ടി തപ്പേണ്ടതെന്നവനറിയാം. ഭർത്താവിന് ഒരു കത്ത് അദ്ദേഹം ജോലി ചെയ്യുന്ന സ്ഥള്ളിന്റെ വിലാസത്തിൽ അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യാം. അദ്ദേഹം ഒന്നമറിയാതെ ഇവിടെവന്ന് പട്ടിയിട്ടു വാതിൽ കണ്ട് ഞെട്ടേണ്ട.

സ്യൂട്കേസുമെടുത്ത് ഗ്രേസിടീച്ചർ പുറത്തുകടന്നു. സമയം അഞ്ചുമണി. അഞ്ചര മണിക്കാണ് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലേക്കുള്ള ആദ്യത്തെ ബസ്സ്.

ബോട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങി ജയൻ ചുറ്റും നോക്കി. ഇരവുള്ള മണൽ. നിറയെ തെങ്ങുകൾ. ചെറിയ വീടുകൾ. തന്റെ ആറുകൊല്ലത്തെ അന്വേഷണം ഇവിടെ അവസാനിക്കുകയാണെന്നോർത്തപ്പോൾ ജയന്റെ കാരം പുറമേയ്ക്കു കുതിച്ചു. ഗ്രേസിടീച്ചർ വരാനയുടെ പകതി ഭാഗം നടന്നപ്പോൾ റെഡ്ഡി സ്യസ്റ്റിന്റെ ഇറിവിൽ നിന്ന് ഒരു തടിച്ച കറുപ്പുമ്പി പുറത്തു കടന്ന് കണ്ണടയിട്ട കണ്ണുകളിലൂടെ തന്നെ ഗൗരവ പൂർവ്വം നോക്കുന്നതവൻ കണ്ടു.

വരേ നമുക്ക് ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ പോകാം.

അവർ മുറ്റത്തിറങ്ങി നടന്നു. ഒപ്പം ജ്വിഹ്കെയ്സ് പിടിച്ച് ജയനും നടന്നു.

ക്വാർട്ടേഴ്സ് കറ്റകലെയാണ്. അഞ്ചു മിനിറ്റ് നടക്കാനുള്ള ദൂരം. ഓടിട്ട ഒരു മെഡിക്കൽ വീട്. തിമ്മയ്യത്തിൽ ഇമ്മിയിട്ടു താക്കോൽമുള്ളടത്തിൽ നിന്നെടുത്ത താക്കോൽ കൊണ്ട് അവർ വാതിൽ തുറന്നു. കാതം ഒരു മുറി. ചുമരിനോടടുപ്പിച്ച് ഇട്ട ഒരു മേശ. മൂന്നു വശത്തായി ഇന്നു കസേരകൾ. നില മേശവിരി. നാലഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ. ഒരു വശത്ത് പുരിൽ, മുള്ളകൾ തറച്ച കരമ്മൊലിക്കെന്ന ഹൗയം തൂന്ന കാട്ടുന ശ്യിച്ചു. ദേവന്റെ ചിത്രം. അടുത്തത്ത് കിടപ്പു മുറിയാണ്. അവിടെ രണ്ടതകിലായി വെള്ളവിരിപ്പിട്ട കിടക്കകളുള്ള ചെറിയ കട്ടിലുകൾ.

ഞാൻ ചായയുണ്ടാക്കാം.

ഗ്രേസിടീച്ചർ അടുക്കളയിലേക്ക കടന്നു.

ജയൻ ഒന്നും പറയാതെ അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു. ഗ്രേസിടീച്ചർക്ക് മാറ്റമൊന്നമില്ല. വെളുത്തു സുന്ദരമായ മുഖം. ഉയങ്ങ നൈകിക. കനുമാസത്രിയ്യ ടെ വസ്ത്രം അവർക്ക് ഒട്ടും യോജിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു പക്ഷേ, താനവരെ മറ്റ വസ്ത്രങ്ങളിൽ കണ്ടതുകൊണ്ടായിരിക്കണം. അവരെ നിറമുള്ള പൂക്കളുള്ള സാരിയിൽ ജയൻ സങ്കല്പിച്ചു. അവർ അതിവസ്ത്രമായിരുന്നു.

മേശയ്ക്കുപുറത്തും ഇപ്പറത്തും ഇരുന്ന് ചായ കടിക്കുമ്പോൾ ഗ്രേസിടീച്ചർ ചോദിച്ചു.

നിയെന്തിനാണ് വന്നതു?

ടീച്ചറെ കാണാൻ, കൊണ്ടുപോകാൻ.

അവർ ചിരിച്ചു.

നി നിന്റെ ഭ്രാന്തൊന്നം മറന്നിട്ടില്ലെ?

ജയൻ ചിരിച്ചില്ല. അവന് കറയെയികം പറയണെമെന്നല്ല. എന്തിനാണ് ടീച്ചർ തന്നിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോയതെന്നു്. വൈകാതെ സാധാരണ മട്ടിൽ പുസ്തകവുമായി ടീച്ചറെ വീട്ടിൽ ദൃഷ്ടനത്തിയപ്പോൾ വീട്ട് പട്ടികണ്ടു്. ടീച്ചർ പുറത്തേങ്ങോട്ടെങ്കിലും ഓടുമോയ്ക്കുമെന്നു്. അത്യാവശ്യം വേണ്ട വസ്ത്രങ്ങൾ മാത്രം ഒതുക്കിവെച്ചു. രണ്ടു കുത്തുകൾ എഴുതാനുള്ളു്. അതും ഇടി എഴുതിയാൽ തനിക്കപേകാം. രണ്ടു വ്യക്തികൾക്കേ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ സ്ഥാനമുള്ളു. അവർക്കുള്ള കത്തെഴുതി. ഭർത്താവിനുള്ള കത്ത് മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു. ജയനുള്ള കത്ത് പൂമുഖത്ത് രണ്ടാമത്തെ വരി ഓടിനിടയിലും. വാതിലിൽ പട്ട കണ്ടാൽ എവിടെയൊണ് ടീച്ചറെ കത്തിനവേണ്ടി തപ്പേണ്ടതെന്നവനറിയാം. ഭർത്താവിന് ഒരു കത്ത് അദ്ദേഹം ജോലി ചെയ്യുന്ന സ്ഥള്ളിന്റെ വിലാസത്തിൽ അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യാം. അദ്ദേഹം ഒന്നമറിയാതെ ഇവിടെവന്ന് പട്ടിയിട്ടു വാതിൽ കണ്ട് ഞെട്ടേണ്ട.

സ്യൂട്കേസുമെടുത്ത് ഗ്രേസിടീച്ചർ പുറത്തുകടന്നു. സമയം അഞ്ചുമണി. അഞ്ചര മണിക്കാണ് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലേക്കുള്ള ആദ്യത്തെ ബസ്സ്.

ബോട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങി ജയൻ ചുറ്റും നോക്കി. ഇരവുള്ള മണൽ. നിറയെ തെങ്ങുകൾ. ചെറിയ വീടുകൾ. തന്റെ ആറുകൊല്ലത്തെ അന്വേഷണം ഇവിടെ അവസാനിക്കുകയാണെന്നോർത്തപ്പോൾ ജയന്റെ കാരം പുറമേയ്ക്കു കുതിച്ചു. ഗ്രേസിടീച്ചർ വരാനയുടെ പകതി ഭാഗം നടന്നപ്പോൾ റെഡ്ഡി സ്യസ്റ്റിന്റെ ഇറിവിൽ നിന്ന് ഒരു തടിച്ച കറുപ്പുമ്പി പുറത്തു കടന്ന് കണ്ണടയിട്ട കണ്ണുകളിലൂടെ തന്നെ ഗൗരവ പൂർവ്വം നോക്കുന്നതവൻ കണ്ടു.

വരേ നമുക്ക് ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ പോകാം.

അവർ മുറ്റത്തിറങ്ങി നടന്നു. ഒപ്പം ജ്വിഹ്കെയ്സ് പിടിച്ച് ജയനും നടന്നു.

ക്വാർട്ടേഴ്സ് കറ്റകലെയാണ്. അഞ്ചു മിനിറ്റ് നടക്കാനുള്ള ദൂരം. ഓടിട്ട ഒരു മെഡിക്ക വീട്. തിമ്മയ്യത്തിൽ ഇമ്മിയിട്ടു താക്കോൽമുള്ളടത്തിൽ നിന്നെടുത്ത താക്കോൽ കൊണ്ട് അവർ വാതിൽ തുറന്നു. കാതം ഒരു മുറി. ചുമരിനോടടുപ്പിച്ച് ഇട്ട ഒരു മേശ. മൂന്നു വശത്തായി ഇന്നു കസേരകൾ. നില മേശവിരി. നാലഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ. ഒരു വശത്ത് പുരിൽ, മുള്ളകൾ തറച്ച കരമ്മൊലിക്കെന്ന ഹൗയം തൂന്ന കാട്ടുന ശ്യിച്ചു. ദേവന്റെ ചിത്രം. അടുത്തത്ത് കിടപ്പു മുറിയാണ്. അവിടെ രണ്ടതകിലായി വെള്ളവിരിപ്പിട്ട കിടക്കകളുള്ള ചെറിയ കട്ടിലുകൾ.

ഞാൻ ചായയുണ്ടാക്കാം.

ഗ്രേസിടീച്ചർ അടുക്കളയിലേക്ക കടന്നു.

ജയൻ ഒന്നും പറയാതെ അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു. ഗ്രേസിടീച്ചർക്ക് മാറ്റമൊന്നമില്ല. വെളുത്തു സുന്ദരമായ മുഖം. ഉയങ്ങ നൈകിക. കനുമാസത്രിയ്യ ടെ വസ്ത്രം അവർക്ക് ഒട്ടും യോജിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു പക്ഷേ, താനവരെ മറ്റ വസ്ത്രങ്ങളിൽ കണ്ടതുകൊണ്ടായിരിക്കണം. അവരെ നിറമുള്ള പൂക്കളുള്ള സാരിയിൽ ജയൻ സങ്കല്പിച്ചു. അവർ അതിവസ്ത്രമായിരുന്നു.

മേശയ്ക്കുപുറത്തും ഇപ്പറത്തും ഇരുന്ന് ചായ കടിക്കുമ്പോൾ ഗ്രേസിടീച്ചർ ചോദിച്ചു.

നിയെന്തിനാണ് വന്നതു?

ടീച്ചറെ കാണാൻ, കൊണ്ടുപോകാൻ.

അവർ ചിരിച്ചു.

നി നിന്റെ ഭ്രാന്തൊന്നം മറന്നിട്ടില്ലെ?

ജയൻ ചിരിച്ചില്ല. അവന് കറയെയികം പറയണെമെന്നല്ല. എന്തിനാണ് ടീച്ചർ തന്നിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോയതെന്നു്. വൈകാതെ സാധാരണ മട്ടിൽ പുസ്തകവുമായി ടീച്ചറെ വീട്ടിൽ ദൃഷ്ടനത്തിയപ്പോൾ വീട്ട് പട്ടികണ്ടു്. ടീച്ചർ പുറത്തേങ്ങോട്ടെങ്കിലും ഓടുമോയ്ക്കുമെന്നു്. അത്യാവശ്യം വേണ്ട വസ്ത്രങ്ങൾ മാത്രം ഒതുക്കിവെച്ചു. രണ്ടു കുത്തുകൾ എഴുതാനുള്ളു്. അതും ഇടി എഴുതിയാൽ തനിക്കപേകാം. രണ്ടു വ്യക്തികൾക്കേ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ സ്ഥാനമുള്ളു. അവർക്കുള്ള കത്തെഴുതി. ഭർത്താവിനുള്ള കത്ത് മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു. ജയനുള്ള കത്ത് പൂമുഖത്ത് രണ്ടാമത്തെ വരി ഓടിനിടയിലും. വാതിലിൽ പട്ട കണ്ടാൽ എവിടെയൊണ് ടീച്ചറെ കത്തിനവേണ്ടി തപ്പേണ്ടതെന്നവനറിയാം. ഭർത്താവിന് ഒരു കത്ത് അദ്ദേഹം ജോലി ചെയ്യുന്ന സ്ഥള്ളിന്റെ വിലാസത്തിൽ അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യാം. അദ്ദേഹം ഒന്നമറിയാതെ ഇവിടെവന്ന് പട്ടിയിട്ടു വാതിൽ കണ്ട് ഞെട്ടേണ്ട.

ഞാൻ ചായയുണ്ടാക്കാം.

ഗ്രേസിടീച്ചർ അടുക്കളയിലേക്ക കടന്നു. ജയൻ ഇടയുള്ള ഭക്ഷണമെന്താണെന്നവർക്കറിയാം. സ്ഥള്ളിൽ നിന്നു വന്നാ മകന് അവനിഷ്ടമുള്ള ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കണം അത്തമുടെ നിഷ്ടഭക്ഷയാണ് അവർ ചോറും മട്ടാനം ഉണ്ടാക്കി.

ഭക്ഷണം കഴിക്കമ്പോൾ ഗ്രേസിടീച്ചർ പറഞ്ഞു.

ഇതൊന്നു ചെറിയ ആത്തമാണ്. നാലു പാടും വെള്ളം. പുറത്തു പോകണമെങ്കിൽ കടത്തു കടക്കണം. ഞാൻ ചിലപ്പോൾ ആലോചിക്കാറുണ്ട്...

അവർ നിർത്തി, അല്ലെങ്കിൽ ഇതിലൊക്കെയെന്താണുള്ളതെന്ന ഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി.

നിനക്കു ഞാൻ കറച്ചുകി ചിക്കറി തരട്ടെ?

തരു.

അവൻ ചോദിച്ചു. എന്താണ് ആലോചിക്കാറുണ്ടെന്ന പറഞ്ഞത്?

ഒന്നമില്ല. അവർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഈ ഇത്തത്തിനെപ്പറ്റി പറയുകയായിരുന്നു ഇവിടെ കടത്തുകൂലി ഒരു ഭാഗത്തത്തക്കെ കൊടുക്കേണ്ടു. തിരിച്ചുപോവുമ്പോൾ ഉലിക്കൊടുക്കേണ്ട. അപ്പോൾ എന്നിയ്ക്ക് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും പുറത്തുപോകാം. ഒരു ബാദ്ധ്യതയുമില്ലാതെയാണ് വന്നത്. അതുപോലെ പോവുകയും ചെയ്യാം.

ഊണു കഴിച്ചശേഷം അവർ വിശ്രമിക്കാനായി കിടന്നു. രണ്ടു കട്ടിലുകളിൽ അഭിമുഖമായി കിടന്ന് അവർ സംസാരിച്ചു.

ടീച്ചർ പോയപ്പോൾ എനിയ്ക്കു ഭയങ്കര സങ്കടായി. ജയൻ പറഞ്ഞു ഞാൻ കണ്ട നേരം കരഞ്ഞു. പിന്നെ ഒരു തീത്മാനമെടുത്തു. ടീച്ചർ എവിടെയെങ്കിലുമോടുവെന്നെനിയാം. ഞാൻ പാവ്പ് ഡിഗ്രിയെടുക്കം, നല്ല മാർക്കോടെ. എന്നിട്ട് നല്ല ഒരു ജോലി കിട്ടിയാൽ ടീച്ചറെ അന്വേഷിച്ചു പിടിച്ച് കല്ല്യാണം കഴിക്കം. ആ ഒരു സമാധാനത്തിലാണ് ഞാൻ ഇത്രവരെ ജീവിച്ചിരുന്നതു്.

ഇവിടെ ഞങ്ങളുടെ മാം വളരെ ചെറുതാണ്. ടീച്ചർ പറഞ്ഞു. മാം എന്നു പറയാനൊന്നുമില്ല. മാർ സ്പ്രീയർ. പിന്നെ ഞങ്ങൾ മൂന്ന സിസ്റ്റർമാർ അത്ര യോളുള്ളു. കാര്യമായി ഈ സ്മ്പർ പരിചരണമ്പിന്റെ വേണ്ടിയാണ് ഞങ്ങൾ ഇവിടെ നിൽക്കണ്ടു്. ഞങ്ങൾ നാലുപേരും പാവപ്പിരണ്ടന്നു്. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ തെങ്ങുകൾക്കിടയിൽ പള്ളിയുടെ വെള്ളച്ചമ്മരം കൂടുകൾ കാണാനുള്ളം കണ്ടു. പുരാതനമായ ഒരു പള്ളി തന്നെയാണ്. അങ്ങുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ പല മാറ്റങ്ങളും വന്ന സ്ഥലമാണ് ഗോവ്യ. ഇന്ത്യയിൽ ഗോവ്യയുള്ള വലിയ ബോട്ടുകളാണിപ്പോൾ ഉള്ളതു്. ബോട്ടു ഒടുമ്പോം കേട്ടുകൾ ഇടുമ്പോൾ ഉള്ളതു്. ടീച്ചർ എന്റെ ഒപ്പം വന്നു. നമുക്ക് കല്ല്യാണം കഴിച്ച് സുഖമായി ജീവിക്കാം.

ടീച്ചർ വിശ്വാസമാവുന്നില്ലെന്ന മട്ടിൽ ജയനെ നോക്കി. ഓമനത്തമുള്ള മുഖത്തെ മിക്ക ഭൂരന്തർ കറത്തിരിക്കുന്നു. ശബ്ദം ഖുരന്തർ കനത്തിട്ടുണ്ടു്. ദേഹം കറച്ചുകൂടി ഉത്തണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ജയൻ, നിനക്കറിയാമോ എനിയ്ക്കിപ്പോൾ എണ്ണ്ണ്ണ്ണ് സന്തോഷമായെന്ന്. സ്നേഹിക്കപ്പെടുക എന്നത് എല്ലാവരുടെയും ആവശ്യമാണ്. പക്ഷേ, ഞാനിന്നു സന്തുഷ്ടയല്ല. എല്ലാം കർത്താവിന്റെ തീരുമാനമ്പിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു ആ തുറന്ന കത്ത്. രണ്ടു വരി മാത്രം.

ടീച്ചർ, ഈ വസ്ത്രങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് യോജിക്കുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം വെച്ചിട്ടു വലിച്ചെറിയു. ടീച്ചർ മുമ്പു ട്ടത്തിനേന മാതിരി ഭംഗിയുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ഉടുക്ക. ഞാൻ പണം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ടൗണിൽ പോയി നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ വാങ്ങാം.

ഗ്രേസിടീച്ചർ ഒന്നും പറയാതെ കണ്ണടച്ചിരുന്നു. കടൽക്കാറ്റ് ജനലിലൂടെ വന്ന് അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉലച്ചു. ശാന്തമായിരുന്ന അവരുടെ മുഖത്ത് ക്ഷോഭങ്ങളുടെ വേലിയേറ്റമുണ്ടായി. ഇറങ്ങുന്നതും കയറുന്നതും. നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ഇറന്ന കണ്ണുകൾ ഈറനായിരുന്നു. അവർ ജയനെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

ജയൻ, ഞാൻ രണ്ടു പേരെ വളരെയധികം സ്നേഹിച്ചു. അവരെ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കാനാണ് ഓടിപ്പോയത്. ഞാൻ പ്രസവിക്കില്ലാ എന്ന മനസ്സിലായിട്ടും ജോസ് എന്നെ വളരെയധികം സ്നേഹിച്ചു. ഞാൻ മാറിനിന്നാൽ ഒത്ത പക്ഷേ, അദ്ദേഹം വീണ്ടും കല്ല്യാണം കഴിക്കം. കുടികളുണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. രണ്ടാമത്തെ ആൾ നിനക്കറിയാമല്ലോ. ജയന്റെ സ്നേഹം തിവ്രമാകയാണെന്ന മനസ്സിലായപ്പോൾ അതു നിർത്താനാ ഞാൻ ശ്രമിച്ചു. കഴിഞ്ഞില്ല. പിന്നെയുള്ള പോംവഴി അപ്രത്യക്ഷയാവുക മാത്രമായിരുന്നു.

നി ഇനിയും നിർബ്ബന്ധിക്കരുതെന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെ നിന്നും അപ്രത്യക്ഷയാകം.

ജയൻ എഴുന്നേറ്റു പുറത്തു കടന്നു. കറച്ചകലെ തെങ്ങുകൾക്കിടയിലൂടെ കടലിന്റെ ജലരേഖ കാണാം. കടൽക്കരയിലേക്കയാൻ നടന്നു. തണത്ത കടൽക്കാറ്റ് അയാൾക്ക് വീടിനുള്ളിൽ കിട്ടാത്ത സാന്ത്വനമരുളി.

ഗ്രേസിടീച്ചർ അടുക്കളയിലേക്ക് കടന്നു. ജയന് ഇഷ്ടമുള്ള ഭക്ഷണമെന്താണെന്നവർക്കറിയാം. സ്ഥള്ളിൽ നിന്നു വന്നാ മകന് അവനിഷ്ടമുള്ള ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കണം അത്തമുടെ നിഷ്ടഭക്ഷയാണ് അവർ ചോറും മട്ടാനം ഉണ്ടാക്കി.

ഭക്ഷണം കഴിക്കമ്പോൾ ഗ്രേസിടീച്ചർ പറഞ്ഞു.

ഇതൊന്നു ചെറിയ ആത്തമാണ്. നാലു പാടും വെള്ളം. പുറത്തു പോകണമെങ്കിൽ കടത്തു കടക്കണം. ഞാൻ ചിലപ്പോൾ ആലോചിക്കാറുണ്ട്...

അവർ നിർത്തി, അല്ലെങ്കിൽ ഇതിലൊക്കെയെന്താണുള്ളതെന്ന ഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി.

നിനക്കു ഞാൻ കറച്ചുകി ചിക്കറി തരട്ടെ?

തരു.

അവൻ ചോദിച്ചു. എന്താണ് ആലോചിക്കാറുണ്ടെന്ന പറഞ്ഞത്?

ഒന്നമില്ല. അവർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഈ ഇത്തത്തിനെപ്പറ്റി പറയുകയായിരുന്നു ഇവിടെ കടത്തുകൂലി ഒരു ഭാഗത്തത്തക്കെ കൊടുക്കേണ്ടു. തിരിച്ചുപോവുമ്പോൾ ഉലിക്കൊടുക്കേണ്ട. അപ്പോൾ എന്നിയ്ക്ക് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും പുറത്തുപോകാം. ഒരു ബാദ്ധ്യതയുമില്ലാതെയാണ് വന്നത്. അതുപോലെ പോവുകയും ചെയ്യാം.

ഊണു കഴിച്ചശേഷം അവർ വിശ്രമിക്കാനായി കിടന്നു. രണ്ടു കട്ടിലുകളിൽ അഭിമുഖമായി കിടന്ന് അവർ സംസാരിച്ചു.

ടീച്ചർ പോയപ്പോൾ എനിയ്ക്കു ഭയങ്കര സങ്കടായി. ജയൻ പറഞ്ഞു ഞാൻ കണ്ട നേരം കരഞ്ഞു. പിന്നെ ഒരു തീത്മാനമെടുത്തു. ടീച്ചർ എവിടെയെങ്കിലുമോടുവെന്നെനിയാം. ഞാൻ പാവ്പ് ഡിഗ്രിയെടുക്കം, നല്ല മാർക്കോടെ. എന്നിട്ട് നല്ല ഒരു ജോലി കിട്ടിയാൽ ടീച്ചറെ അന്വേഷിച്ചു പിടിച്ച് കല്ല്യാണം കഴിക്കം. ആ ഒരു സമാധാനത്തിലാണ് ഞാൻ ഇത്രവരെ ജീവിച്ചിരുന്നതു്.

ഇവിടെ ഞങ്ങളുടെ മാം വളരെ ചെറുതാണ്. ടീച്ചർ പറഞ്ഞു. മാം എന്നു പറയാനൊന്നുമില്ല. മദർ സുപ്രീയർ. പിന്നെ ഞങ്ങൾ മൂന്ന സിസ്റ്റർമാർ അത്ര യോളുള്ളു. കാര്യമായി ഈ സ്മ്പർ പരിചരണമ്പിന്റെ വേണ്ടിയാണ് ഞങ്ങൾ ഇവിടെ നിൽക്കണ്ടു്. ഞങ്ങൾ നാലുപേരും പാവപ്പിരണ്ടന്നു്. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ തെങ്ങുകൾക്കിടയിൽ പള്ളിയുടെ വെള്ളച്ചമ്മരം കൂടുകൾ കാണാനുള്ളം കണ്ടു. പുരാതനമായ ഒരു പള്ളി തന്നെയാണ്. അങ്ങുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ പല മാറ്റങ്ങളും വന്ന സ്ഥലമാണ് ഗോവ്യ. ഇന്ത്യയിൽ ഗോവ്യയുള്ള വലിയ ബോട്ടുകളാണിപ്പോൾ ഉള്ളതു്. ബോട്ടു ഒടുമ്പോം കേട്ടുകൾ ഇടുമ്പോൾ ഉള്ളതു്. ടീച്ചർ എന്റെ ഒപ്പം വന്നു. നമുക്ക് കല്ല്യാണം കഴിച്ച് സുഖമായി ജീവിക്കാം.

ടീച്ചർ ഭർത്താവെന്തു ചെയ്യുന്നു?

അദ്ദേഹം എന്നെത്തേടി വന്നിരുന്നു. ഞാൻ തിരിച്ചു വരുന്നില്ലെന്ന പറഞ്ഞു. വേറെ കല്ല്യാണം കഴിച്ച് കാര്യം നിർബ്ബന്ധിച്ചു. കല്ല്യാണത്തിനുമുമ്പ് വിണ്ടും വന്നിരുന്നു. ഇനി വരുമെന്നേം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം സമാധാന പൂർവ്വം ജീവിക്കട്ടെ.

ഞാൻ ടീച്ചറെ അടുത്തു വന്ന കിടക്കട്ടെ? ജയൻ പെട്ടെന്ന പറഞ്ഞു.

കിടന്നോളൂ. അവർ വാത്സല്യത്തോടെ പറഞ്ഞു. കിടക്കയിൽ അതുകിലേക്ക് നീങ്ങിക്കിടക്കുകയും ചെയ്തു. നല്ല കട്ടിയായി പൊതിഞ്ഞ കിടക്കയാണതെന്നു തോന്നി. ജയൻ ഒരു കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ ചുരുണ്ടു കിടന്നു. ഇന്നത്തെ ഈ ഇത്തത്തിലും ഒരു പള്ളി വന്നു. അപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വവും കൂട്ടം. മറ്റൊന്നിനെപ്പറ്റിയും ആലോചിക്കാൻ സമയമുണ്ടാവില്ല.

ടീച്ചറുടെ ഭർത്താവെന്തു ചെയ്യുന്നു?

അദ്ദേഹം എന്നെത്തേടി വന്നിരുന്നു. ഞാൻ തിരിച്ചു വരുന്നില്ലെന്ന പറഞ്ഞു. വേറെ കല്ല്യാണം കഴിച്ച് കാര്യം നിർബ്ബന്ധിച്ചു. കല്ല്യാണത്തിനുമുമ്പ് വിണ്ടും വന്നിരുന്നു. ഇനി വരുമെന്നേം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം സമാധാന പൂർവ്വം ജീവിക്കട്ടെ.

പള്ളിയും ആൾക്കാരും വളരെ പിന്നിലായെന്നറപ്പായപ്പോൾ അയാൾ കിശയിൽ നിന്ന് ടീച്ചറുടെ കത്തു് പുറത്തെടുത്തു. വിട പറയുമ്പോൾ പാതിരിയച്ചൻ ലോഹയുടെ കിശയിൽ നിന്നെടുത്തു തന്നതാണിതന്ന ആ തുറന്ന കത്തു്. രണ്ടു വരി മാത്രം.

ജയൻ, എന്റെ യാത്ര മുമ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നോടു് ക്ഷമിക്ക. സ്നേഹം ഗ്രേസിടീച്ചർ.

ചുറ്റും ഏകാന്തത നിറഞ്ഞ സ്നേഹത്തിന്റേതായ ഒരു ഇത്തത്തു്. അയാൾ ഓർത്തു. ഒരിയ്ക്കൽ യാത്ര മുമ്പിപ്പിക്കാതെന്ന മോഹത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരു കടത്തു ടിക്കറ്റം.

□

ഇ. ഹരികുമാർ

1943 ജൂലൈ 13-ന് പൊന്നാനിയിൽ ജനനം. അച്ഛൻ മഹാകവി ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ. അമ്മ ഇടക്കണ്ടി ജാനകി അമ്മ. കൽക്കത്തയിൽ വച്ച് ബി. എ. പാസ്സായി. 1972-ൽ ലളിതയെ വിവാഹം ചെയ്തു. മകൻ അജയ് വിവാഹിതനാണ് (ഭാര്യ: ശുഭ). കൽക്കത്ത, ദില്ലി, ബോംബെ എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ ജോലിയെടുത്തു. 1983-ൽ കേരളത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വന്നു. 1962 തൊട്ട് ചെറുകഥകളെഴുതി തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ കഥാസമാഹാരം 'കൂറകൾ' 72-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പതിനഞ്ചു കഥാസമാഹാരങ്ങളും ഒമ്പത് നോവലുകളും ഒരു അനുഭവക്കുറിപ്പും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പുരസ്കാരങ്ങൾ

- 1988-ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം 'ദി നോസറിന്റെ കുട്ടി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 1997-ലെ പത്മരാജൻ പുരസ്കാരം 'പച്ചപ്പയ്യിനെ പിടിക്കാൻ' എന്ന കഥയ്ക്ക്.
- 1998-ലെ നാലപ്പാടൻ പുരസ്കാരം 'സൂക്ഷിച്ചുവച്ച മയിൽപ്പീലി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2006-ലെ കഥാപീഠം പുരസ്കാരം 'അനിതയുടെ വീട്' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2012-ലെ ഏറ്റവും മികച്ച കഥയ്ക്കുള്ള കേരള സ്റ്റേറ്റ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി അവാർഡ് 'ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ പാദം' എന്ന കഥയ്ക്ക്.

ആഡിയോ റിക്കാർഡിങ്, വെബ് ഡിസൈനിങ്, മൾട്ടിമീഡിയ പ്രൊഡക്ഷൻ, പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണം എന്നിവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1998 മുതൽ 2004 വരെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗമായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, റിവർ വാലി ക്യാംപസ്, മലയിൻകീഴ്, തിരുവനന്തപുരം, ഇന്ത്യ 695571
URL: <books.sayahna.org>